

Sygn. akt IV Ka 1182/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Noga

Sędziowie: SO Ireneusz Bieniek (spr.)

SO Krzysztof Chodak

Protokolant: prot. Marta Kruk

przy udziale Doroty Brzegowy Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 roku, sprawy

M. M. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art 218§3 kk

na skutek apelacji wniesionych przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej i obrońcę oskarżonego,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie(...)Zamiejscowego Wydziału (...)w Miechowie z dnia 9 sierpnia 2013r. sygn. akt XVI K 190/13/S,

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy i zwalnia oskarżonego oraz oskarżycielkę posiłkową od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze; zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. M. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem jej pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. (2) (Kancelaria Adwokacka w M.) kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji.

SSO Ireneusz Bieniek SSO Sławomir Noga SSO Krzysztof Chodak

Sygn. akt IV Ka 1182/13

UZASADNIENIE

M. M. (1) został oskarżony o to, że:

w okresie od dnia 22 stycznia 2010 r. do dnia 25 października 2012 r. w K., będąc zobowiązany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty Wydział (...) sygn. IV P 2682/04/N do wypłaty A. M. wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w kwocie 9.165 zł obowiązku tego nie wypełnił,

tj. o przestępstwo z art. 218 § 3 kk.

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie (...)Zamiejscowy Wydział (...) z siedzibą w Miechowie wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2013 roku sygn. akt XVI K 190/13/S orzekł w tym przedmiocie następująco:

I. uznał oskarżonego M. M. (1) za winnego tego, że w okresie od 22 stycznia 2010 roku do 25 października 2011 roku w K. będąc zobowiązany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty Wydział (...)sygn. IV P 2682/04/N do wypłaty A. M. wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w kwocie 9.165 zł obowiązku tego nie wypełnił, a nadto tego, że w okresie od 27 stycznia 2012 roku do 25 października 2012 roku w K. będąc zobowiązany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty Wydział (...)sygn. IV P 2682/04/N do wypłaty A. M. wy nagrodzenia za godziny nadliczbowe w kwocie 9.165 zł obowiązku tego nie wypełnił, tj. występków z art. 218 § 3 kk popełnionych w warunkach z art. 91 § 1 kk i za nie na mocy art. 218 § 3 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego M. M. (1) na

rzecz oskarżycielki posiłkowej A. M. kwotę 756 (siedemset

pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem poniesionych wydatków,

III. na podstawie art.624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości,

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. (2) - Kancelaria Adwokacka w M. - kwotę 531,36 (pięćset trzydzieści jeden i 36/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Wyrok ten zaskarżył obrońca oskarżonego oraz pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej.

Apelacja obrońcy oskarżonego zarzuca:

- wydanie orzeczenia pomimo, iż postępowanie karne co do tego samego czynu oskarżonego zostało już prawomocnie zakończone.

W oparciu o powyższy zarzut apelujący wnosi o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego.

Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej zarzuca rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności - jako zbyt łagodnej i nie uwzględniającej wysokiego stopnia społecznej szkodliwości zarzuconego oskarżonemu czynu oraz stopnia winy oskarżonego, który nie zamierzał i nie zamierza spełnić obowiązku prawnego wynikającego z prawomocnego wyroku Sądu Pracy, a więc naruszenie dyrektyw wynikających z art. 53 § 1 i 2 k.k.

Podnosząc ten zarzut pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu M. M. (1) kary 1 roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz o zasądzenie na rzecz oskarżycielki posiłkowej kosztów udzielonych jej przed Sądem II instancji pomocy prawnej wysokości wynikającej z obowiązującej taryfy adwokackiej.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego nie jest zasadny.

Oskarżony rzeczywiście został już prawomocnie skazany w sprawie II K 84/11/S za występki z art. 218 § 3 kk popełnione na szkodę A. M. i dotyczący braku wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie sygn. IV P 2682/04/N zobowiązującego go do wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w kwocie 9.165 zł.

W przedmiotowej sprawie zachodzi tożsamość osoby pokrzywdzonej, a także orzeczenia Sądu w sprawie IV P 2682/04/N, jak również tożsamość wierzycelności (roszczenia) pokrzywdzonej.

Brak jest jednak tożsamości okresu czasu za który oskarżony został ponownie skazany.

Nie może być więc mowy o tożsamości czynów za które oskarżony został skazany niniejszym wyrokiem oraz wyrokiem w sprawie II K 84/11/S.

Brak wykonania orzeczenia Sądu do wypłaty wynagrodzenia powoduje stan bezprawny rozciągnięty w czasie i nie jest czynem jednorazowym.

Prawomocne skazanie za niewykonanie orzeczenia Sądu zobowiązującego do wypłaty wynagrodzenia, w określonym przedziale czasowym, nie powoduje powstania powagi rzeczy osądzonej co do dalszych okresów czasu, w którym sprawca nie wywiązuje się z nałożonego nań zobowiązania, albowiem sprawca działając przez zaniechanie nadal utrzymuje stan bezprawny.

Przy przestępstwach z zaniechania, gdzie istotą czynu zabronionego jest utrzymywanie stanu niezgodnego z prawem skazanie danej osoby za taki czyn popełniony w danym okresie czasu, nie skutkuje powagą rzeczy osądzonej co do dalszych okresów czasowych jeżeli sprawca nadal nie usuwa (utrzymuje) ten bezprawny stan.

Przykładowo jeżeli sprawca przez zaniechanie naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w określonym czasie i za taki czyn zostaje prawomocnie skazany, to nie zachodzi powaga rzeczy osądzonej co do dalszych przedziałów czasowych (nieobjętych prawomocnym skazaniem), jeżeli tenże sprawca w dalszym ciągu zaniecha usunięcia tego bezprawnego stanu, a więc w dalszym okresie przez zaniechanie nadal naraża choćby tego samego pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

W takiej sytuacji przy przestępstwach z zaniechania brak jest podstaw, z uwagi na brak tożsamości okresów czasu, w jakich sprawca zaniechał działania, które powinno usunąć stan bezprawny, do przyjęcia tożsamości czynów, a więc przyjęcia iż przedmiot postępowania wcześniej prawomocnie zakończony, pokrywa się z przedmiotem późniejszego postępowania.

Niezasadna jest również apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej.

Orzekając w przedmiocie kary – jak wynika to z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd miał na uwadze wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na jej wymiar oraz nadał im właściwą wagę.

Apelujący pełnomocnik powtarza jedynie te argumenty, które Sąd meriti wziął już pod uwagę orzekając w przedmiocie kary.

Brak jest w ocenie Sądu Odwoławczego podstaw, aby orzeczoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze bezwzględny uznać za rażąco niewspółmiernie surową, a więc surową w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować, czy też w odczuciu społecznym oczywiście niesprawiedliwą.

W związku z powyższym uznając obie apelacje za niezasadne, a nadto mając na uwadze iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych uchybień, które należałoby uwzględnić niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439, 440 i 455 kpk), Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (art. 437 § 1 kpk), a zważywszy na sytuację materialną oskarżonego, któremu wyznaczono obrońcę z urzędu w trybie art. 78 § 1 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, natomiast oskarżycielkę posiłkową zwolnił od kosztów na zasadach słuszności (art. 624 § 1 kpk).

SSO Ireneusz Bieniek SSO Sławomir Noga SSO Krzysztof Chodak

(...)